

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita Sanctae Et Semper Memorandæ Theoctistes Lesbiæ: Ex ea quæ est
per Simeonem Metaphrast. conscripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

ad annuam tanti miraculi festiuitatem summo gaudio celebrandam admonuit.

*indicitur in
perpetuam
rei memoriā.*

VITA SANCTAE ET SEMPER MEMORANDAE Theoctistes Lesbiae: Ex ea quae est per Simeonem Metaphrast. conscripta.

*Vide Notat.
C. Baron. in
Martyr.
Rom.*

LESBOS insula est in AEGRO AEOLICARUM vrbiū Metropolis, vniuersae Troadis quondam obtinens imperium. In ea Methymna ciuitas est, memoratu cumprimis digna; cum propter res alias; tum vel eo solum nomine, quod Theoctisten admiranda pietate foeminam produxerit. Ea enim infans adhuc orbata parentibus in sacrarum virginum concessit monasterium, vbi annis non paucis caelesti disciplina, magno cum fructu imbuta fuit. Accidit autem vt octodecim annorum puella, diebus Paschalibus sorore in vico propinquo habitantem salutatura excurreret: & animum poenitentiae laboribus fatigatum honesta recreatione relaxaret. Noctu autem Arabes Cretenses, facta excursione, omnes in miserandam valde captiuitatem abduxerunt. Manè vero cum de more, barbaro planè atque nefario, praena cecinissent, sublati anchoris passisque velis, cum omni illa captiuorum turba in Parum nauigarunt. Adductis autem captiuis cum inter se de precio redemptionis contenderet, Theoctiste, accepta occasione, fuga salutem quaesivit, cursuque in siluam delata, inter dumos vespereque, non sine copiosa sanguinis effusione, deluit, donec scelestos illos praedones à littore soluisse, & fretum nauigare conspexit. Tum

*io. Nouē.
Patriae eius.*

*Fit monā-
cha.*

*Abducitur
captiua in
Parum.*

Capit fugatiua.

Hh

verò

verò è latebris procedens, quod reliquum erat
 omni humano solatio vel auxilio, in deserto
 illo, destituta, ad opem diuinam supplex cōfu-
 git, & iam antè monasticam edocta disciplinā
 ad anachoreticam virili planè & excelso ani-
 mo, sectandam sese comparauit. Locum enim
 ille horridus planè atque syluestris, lupinorū
 tantummodo ferax, extremam corpori inediā
 proponebat; qua tamen illa non modò non
 fuit deterrita, sed vltra annos triginta quinque
 lupinis & herbis crudis vitam produxit, cor-
 pore nuda: ut potè quæ attritis nimia verustate
 indumentis, folijs iniuriam aëris à corpore
 suo propulsare cogeretur.

*Ducit vitam
 anachoreticā
 35. annos.*

Post illud verò temporis spatiū in tanta au-
 steritate exactū, venatores quidam ex Euboea
 ceruos capreasque (quod genus animantium in
 insula illa erat multiplex) venaturi adfuere:
 qui lustra ferarū & abdita quæq; indagantes,
 foeminā hanc vmbrae magis, quā homini simi-
 lē conspexere. Pili albi, vultus solis ardoribus
 exustus, pellis nigra planè atque deformis: ita
 ut corporis species horrorem quendam spe-
 ctantibus incuteret. Venatorum autem vnus
 eam compellere ausus, Dic, inquit, quod genus
 animantium es? Spectrum ve an verus homo?
 Et illa ad Orientem conuersa, ut timorem ho-
 mini adimeret, sublati ad cælum manibus
 preces fundere, & Christi nomen supplex in-
 uocare. Tum verò venator maiore timore cor-
 reptus, vitæ illius institutum, patriam, & no-
 men sciscitari. Neque enim dubitabat foemi-
 nam illam sanctam esse quæ in vasta illa &
 horrida solitudine perdurare posset. Illa au-
 tem

tem institui sui rationem minimè cœlauit, sed cuncta ex ordine retulit, & Christi bonitatem miris præconijs extulit. Postremò subiunxit: Quandoquidem toto illo tempore, quò hanc eremum incolò, diuinorum mysteriorum particeps facta non fuerim, peto te, vt in sequenti anno ad nos reuersurus (reuersurum autē te certò scio) sacrosanctum Christi corpus in munda pixide ad me deferre velis. Paruit iustæ eius p'titioni venator; & elapso anni spatio cœlestem illum panem detulit: quo stupenda cum pietate accepto, paulò post inter orationis verba Deo spiritum tradidit.

Sacra Eucharistia in Pixide ad eam deferretur.

Porro venator ille cerniens beatam fœminā ē vita migrasse, magno affectus moerore sacras eius reliquias humi mandauit, & vt perpetuam tantæ sanctitatis memoriā haberet, virginemque cœlesti gloria coronatam debitis laudibus celebraret, dexterā illius cultello præcidit, abditamque in sindone in patriam secum auhe-

Eccē mirāculum.

re cogitabat. Sed cum vesperi, prospero vento spirante, anchoras sustulisset, totamque illam noctem in nauigandi studio, haud paruo cum sudore expendisset, manè in ipso portu, ex quo se soluisse credebat, constitutum adhuc, non sinè stupore animaduertit. Ingens repente terror cunctos inuasit. Latebat alios audax hominis facinus, qui præcisam à corpore manum in nauem intulerat. Ille verò tremebundus tacitè apud se factum damnans, confestim eam corpori restituit: & passis deindè velis mira velocitate cursum tenuit.